

Do Przewodniczących Konferencji europejskich
Do Ministrów Prowincjalnych, Kustoszy i Delegatów
Do wszystkich Braci w Europie

Drodzy Bracia,

mam nadzieję, że dla wielu z Was ten okres to dobry czas na odpoczynek i regenerację sił. Życzę, abyście przeżyli go pożytecznie, w obecności Pana.

Jednocześnie jest czymś ważnym kontynuacja naszej wspólnej drogi, którą już rozpoczęliśmy listem "Do Braci w Europie. *Marzę o Europie, która byłaby rodziną i wspólnotą. Marzę o Europie solidarnej i wielkodusznej*" z 22 listopada 2020 (Prot. nr 00844/20).

Po opublikowaniu tego listu odbyło się kilka spotkań on-line (dotyczących formacji); spotkanie w Częstochowie, w październiku 2021; został posłany "List do braci Europy" w grudniu 2021 (Prot. N. 00907/21) oraz odbyły się spotkania z ministrami w Rzymie, w marcu i czerwcu 2022, oraz dwa „zwołania” ponowicjuszy i studentów kapucyńskich Europy, w Rzymie, lipcu 2018 i 2022.

Trud włożony w dzielenie się wyzwaniami był z pewnością duży i owocny, znacznie szerszy niż to, co jest ściśle wymagane przez Konstytucje. Teraz, po przerwie wakacyjnej, pozwoli nam to nakreślić pewne kierunki działania, aby zaplanować spójnie przyszłe rozwiązania.

I. KONFERENCJE

W świetle tego ważnego rozeznania, które przeprowadziliśmy wspólnie, wobec rzeczywistości, w której żyjemy i w odniesieniu do przyszłości, którą mamy przed sobą, wskazania, którymi będziemy kierować się w roku 2023, polegają na zastąpieniu obecnych czterech Konferencji Europy, dwiema: Konferencją Śródziemnomorską i Konferencją Europy Północno-Wschodniej.

Do Konferencji Śródziemnomorskiej będą należały obecne Prowincje¹: Katalonii, Chorwacji, Francji, Prowincje włoskie, Malty, Portugalii, Słowenii, Hiszpanii; Kustodie Rumunii, Ticino (Szwajcaria „włoska”- *przyp. tłum.*) i Bliskiego Wschodu (Libanu i Syrii) oraz Delegatury Albanii, Grecji i Turcji; a także domy obecności w Algierii i w Jerozolimie.

---

¹ W najbliższym czasie nastąpią jeszcze inne "unifikacje prowincji", więc skład konferencji ulegnie pewnym korektom.

Do Konferencji Europy Północno-Wschodniej będą należeć obecne prowincje: Austrii-Południowego Tyrolu, Belgii, Krakowska, Niemiec, Irlandii, Czech, Słowacji, Szwajcarii, Warszawska; kustodie: Białorusi i Ukrainy; delegatury: Bułgarii, Wielkiej Brytanii, Holandii, Szwecji, Węgier; domy obecności w: Islandii, Łotwie, Litwie, Gruzji i Rosji.

Ta ważna informacja niech stanie się już teraz zachętą, by Ministrowie zaczęli się spotykać, mając przed oczyma nową perspektywę. Dlatego, w porozumieniu z Radnymi generalnymi, planujcie swoje przyszłe spotkania w kluczu tych zmian, które są planowane. Niektóre z obecnych Konferencji już określiły swój własny program, z którego, być może, warto skorzystać.

II. SZLAKI FORMACYJNE

Chciałbym dać Braciom niezbędny czas na refleksję, by usłyszeć jak najwięcej Waszych głosów co do kierunku, jaki należy przyjąć w odniesieniu do formacji. Ponieważ jesteśmy teraz z wielu stron przynaglani i czujemy znaczną presję różnych czynników, przedstawiam ogólny zarys kierunku, który wyłonił się podczas naszych spotkań oraz wskazania, które Rada Generalna konsekwentnie podziela.

A. Konferencja Śródziemnomorska

1. Od przyszłego roku (2023) zostaną aktywne tylko dwa nowicjaty, korzystające z zaplecza formacyjne istniejącego we Włoszech (już od września 2022 w Morano Calabro rozpoczną nowicjat dwóch kandydatów z Portugalii). Zadaniem Ministrów będzie wskazanie najbardziej odpowiednich miejsc, poczynając od tych, które już istnieją. Zarząd generalny Zakonu podsuwa jednak do rozważenia znaczenie miejsca, jakim jest klasztor w Camerino.

2. Zainteresowani Ministrowie są zobowiązani do zapewnienia kandydatom jak najbardziej odpowiedniego przygotowania wstępnego, aby nowicjat był w pełni owocny.

3. W najbliższym czasie trzeba będzie również podjąć temat postulatu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że bardziej korzystne byłoby dla kandydatów, gdyby mogli wspólnie odbywać także postulat, co pozwoliłoby na ich integrację przed rozpoczęciem nowicjatu (takie jest doświadczenie przełożonych, którzy już od kilku lat wysyłają swoich kandydatów na formację do Włoch). Obecnie we Włoszech istnieją trzy miejsca prowadzenia postulatu, ale biorąc pod uwagę małą liczbę kandydatów, być może rozsądnym będzie utworzenie w najbliższych latach tylko dwóch.

4. Ponowicjat jest także elementem absolutnie decydującym o jakości formacji, więc trzeba zachować efektywną ciągłość wspólnot formacyjnych. Biorąc pod uwagę realia co do liczby profesów, nie ma nagłej potrzeby zmniejszania ilości placówek, a kwestię tę można rozwiązać za pomocą odpowiednich analiz i pogłębionych studiów. U podstaw wszystkiego muszą leżeć kryteria wyływające z *Ratio Formationis*.

5. Jest rzeczą bez wątpienia ważną, aby wszyscy Ministrowie wybrali i oddelegowali odpowiednich Braci do tworzenia wspólnot formacyjnych i/lub zespołów formatorów. Celem, do którego należy dążyć dla dobra formacji i dla bogatszej oferty formacyjnej, jest uczynienie wspólnot formacyjnych prawdziwie międzynarodowymi.

6. Okręgi należące do Konferencji Północno-Wschodniej, które mają już relacje z programami formacyjnymi we Włoszech, mogą nadal z nich korzystać, na zasadzie współpracy, a nie oddelegowania.

B. Konferencja Europy Północno-Wschodniej

1. Mając na uwadze złożone realia Konferencji, Ministrowie są proszeni o wspólne zbadanie tematu formacji, w perspektywie lepszej współpracy w przyszłości.

2. Rada generalna zachęca, aby rozważyć również możliwość utworzenia itinerarium formacyjnego w języku angielskim, które stałoby się dobrem dla całej Europy.

Bracia, to na razie tyle! Mam nadzieję, że te sugestie pomogą Wam dobrze zaplanować przyszłość naszej wspólnej drogi w Europie, z obecnością Braci, dających świadectwo Bożej miłości.

Oczywiście, trzeba będzie stawić czoła wyzwaniom, które się pojawiają, ale jestem pewien, że jeśli wszyscy zaangażujemy się w realizację tych samych celów, bez obawy o otwartą konfrontację, znajdziemy również sposoby, aby dobrze odpowiedzieć - tak jak staraliśmy się to robić do tej pory - na zmieniające się potrzeby naszych okręgów i potrzeby naszych Braci w formacji początkowej.

Nade wszystko prosimy o opiekę naszego Serafickiego Ojca świętego Franciszka, dla którego natchnienie otrzymane od Boga jest siłą mobilizującą nas w dzisiejszych czasach, do ufego działania.

Z moim błogosławieństwem

br. Roberto Genuin
Minister generalny OFMCap